

Vse državne oblike so enako dobre, če le varujejo državljanu njegovo najdragocenejšo dobrino: osebnostno svobodo.

Napoleon.

Rokopisi se ne vračajo

RAZGLED

Cena Din 2.—

Uredništvo in uprava:
Maribor, Aleksandrova c. št. 11/1.

Naročnina:
letno Din 80.—, polletno 40.—, četrletno 20.—

Oglasi po ceniku

Čekovni račun št. 16.536 / Telefon št. 2365

Leto II. Št. 3

Maribor, 20. januarja 1934

Izhaja vsako soboto

Dr. Fero Miler (Maribor)

Avtoritativna država in njeni izgledi pri nas

I.

Približno dve stoletji vlada v evropskih državah liberalistično gospodarstvo in njegov sad — kapitalizem.

Da na kratko označimo glavne pojave, znake, spremembe in pomen tega pokreta, ki se je pojavil pred dvema stoletjima pri velikih državah in narodih in je pozneje prišel tudi med manjše narode, kakor smo mi na jugu:

Svoboda pridobivanja posameznika do skrajne samosvoje koristi brez ozira na družabno in narodno skupnost; četudi vsi drugi trpijo, da le posameznik širi svoj dobiček, svoje premoženje in povečava svoj kapital. Iz tega sledi brezmejni konkurenčni boj posameznikov — in kot posledica: ali propad slabšega ali pa združitev več konkurentov v zvezo za izkoriščanje drugih, z označbo »karteli« in »trusti«!

Premoč manjšega števila bogatih kapitalistov in kapitala nad ostalim delom ljudstva; kapital se polasti najvažnejših človeških dobrin, prepusti največjemu delu ljudstva samo delo in ga plačuje po svoji volji; zvabi ljudstvo v mesto in v tovarne na delo, izdeluje blago v preveliki ali premali množini, uničuje celo najvažnejše potrebščine, če se mu zdi, da ne doseže dovolj dobička in ustvarja grozno nesigurnost v vseh gospodarskih odnosih: Pomankanje, propad delavstva, ki ga dirigira za slabo plačo iz kraja v kraj, — kmeta, ker spravlja njegove produkte ob ceno; obrt, trgovina, vse se vije v negotovosti in končno se tresejo narodi in države kot celote.

Kapital je internacionalna moč, ki ne pozna drugega namena, kakor služiti zlatu, ki je njegov bog in namen!

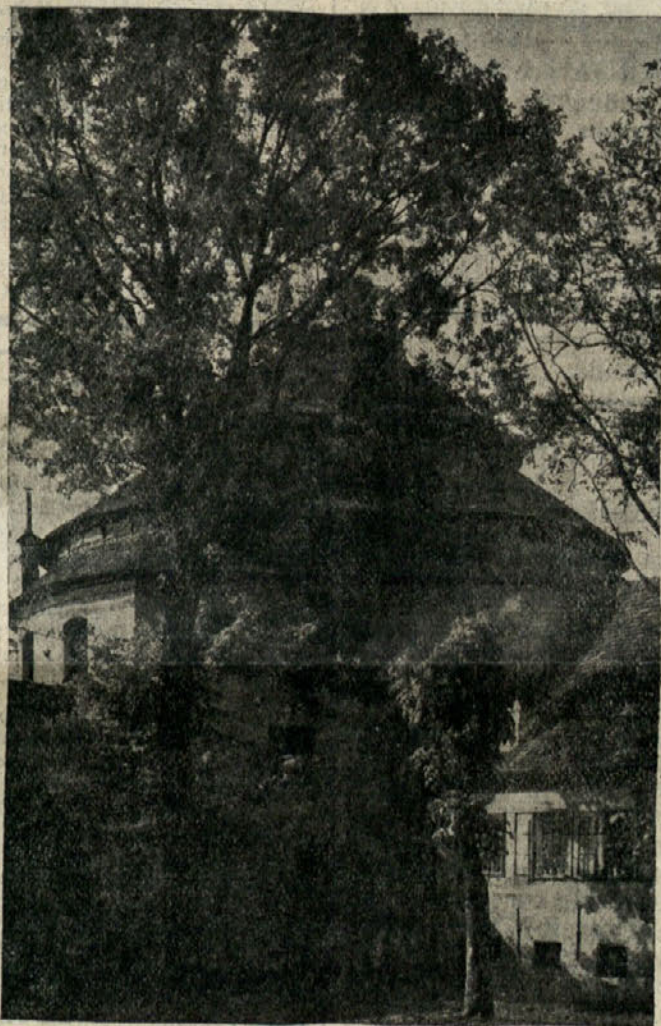
Narodnosti, ljubezni, domovine ne pozna. Države, ki postajajo vedno bolj odvisne od zunanjih vplivov

kapitalizma in notranje zavestno ali nezavestno v tej službi stoječe demoralizacije, demagogije, frazerstva in strankarstva.

In rodil se je odpor; polagoma in v posameznih državah in naro-

Treba je popolnega preobrata.

Ubiti in uničiti kapitalizem, spremeniti osebno lastnino na produktivnih sredstvih v lastnino vseh in odpraviti zasebno lastnino in to v času, s katerim računamo mi kot sodelavci —

Maribor — stari mestni stolp

dih različno: socializem in komunizem, posamezna društva, zadružništva v zaščito članov itd., razna sredstva, razne odporne ideologije.

Kakor vidimo, — vse to stremjenje ni prineslo rešitve.

bržkone še ne bo mogoče!

Mogoče in absolutno potrebno pa je, da neki že obstoječi organizem, ki ne obstoji samo za to, da vlada, ampak tudi da varuje vse duševne in materialne interese naro-

da in vseh državljanov brez razlike stanu in premoženja, to je organizem države kot take zadobi širšo, višjo in poduševeno moč in voljo, da obvlada tudi egoistično, samo svojim interesom služeče stremjenje posameznikov s primernimi zakoni ter da ta način gospodarstva s primernimi ukrepi povede v tak razvoj, da je s tem pomagano tudi splošnemu blagru; da ne bo več vlada v državi na eni strani lakota in solzni obup sirot, izčrpanih v delu in v službah, na drugi strani pa neomejeni vpliv tistih, ki so si znali pridobiti brezmejno bogastvo in ga uporabljajo samo v svojo korist, ne pa tudi v korist splošnosti.

To je način države, ki hoče pomagati ne samo posameznikom ali posameznim stanovom z raznimi ponesrečenimi ukrepi, kakor je bil žitni monopol ali pa kmetijski zakon, ampak način, ki prevede celokupno gospodarstvo iz sistematičnega izoriščanja v neki načrt in sistem, ki naj bi skušal odpraviti krivice in obenem koristiti vsem.

Zlasti pa naj bi bila to država, ki ne podpira samo zgolj materializma, ampak tudi pravilni duševni razvoj svojih državljanov v smislu krščanske etike, ker je stoprav zgolj materialistično pojmovanje življenja in gospodarstva spravilo narod in državo v sedanji gospodarski kaos.

Da more država to stremljenje na pravi način izvesti, pa je treba taki državi najprej pravih osebnosti in prave avtoritete, ki celo to zamisel oživetvori in vodi.

V obupno razmotrivanje sedanjih razmer segajo pred vsem nacionalni klici, ki hočejo dati narodu neko posebno samozavest, s katero naj premaga vse težave in prebrodi težkoče.

Vse plasti naroda, ki se zavedajo dolžnosti do naroda in ki imajo še čut odgovornosti, naj izvršijo v na-

Ljubljansko pismo

Za tistega, ki ima kaj ožjih stikov z ljudstvom in s tem priliko, spoznavati bližje ljudsko dušo, za tistega, pravim, ni danes nikakršnega dvoma več, da se je s to ljudsko dušo v zadnjih letih izvršila bistvena sprememba. Vsekakor je dejstvo, da ljudstvo danes prilike v naši državi vse drugače presoja, kot jih je presojalo, recimo, še pred dvema letoma.

Če danes govoriš s kmetom o splošnem položaju in ga vprašaš, kaj bi po njegovih mislih bilo potrebno, da bi se sedanje vsestransko slabe razmere preokrenile na bolje, ti bo odgovoril: Tukaj bi bilo treba moža z železno roko. In če ga nato vprašaš, kdo naj bi bil ta mož, ti bo odgovoril: To more biti v naši državi samo naš kralj. On naj bi vzel vse v svoje roke, pa bi šlo.

In to isto, kakor kmet, ti bo rekel tudi delavec, obrtnik, trgovec, uradnik — skratka, kogar vprašaš v tem smislu, boš slišal samo eno besedo: Kralj!

To je danes ljudski glas, — in ljudski glas je božji glas. Ljudstvo pač vidi danes v svojem kralju edinega sposobnega in zanesljivega

vodnika, ki mu popolnoma zaupa, in ga zato kliče. Kaj je bilo to tako elementarno navdušenje ljudstva ob kraljevem 45. rojstnem dnevu, — navdušenje, kakor ga v taki spontanosti doslej še ni bilo, — kaj vse viharne ovacije kraljevskemu paru v Zagrebu, kaj manifestacije ob petletnici šestojanuarskega manifešta? To vse je bilo izraz in odjek tega enodušnega klica.

A niso samo zunanje okolnosti, iz katerih se poraja ta klic, ampak je to tudi psihološki pojav: v vseh deželah in narodih opazamo danes množestveno psihozo, ki zahteva močnih mož z voditeljskim genijem.

In tak mož je v očeh jugoslovanskega ljudstva njegov kralj, zato to ljudstvo danes njega dviga na ščit kot svojega vodnika.

Tako torej vidimo danes, kako je popularnost našega kralja v zadnjih dveh letih porastla; v isti meri s to rastočo popularnostjo pa se je v narodu tudi poglobljalo razumevanje za idejo in cilje, ki jih je kralj začrtal v svojem šestojanuarskem aktu. Lahko pa tudi deduciramo narobe in rečemo: v kolikor se je izza 6. januarja 1929 stopnjevalo ljudsko razumevanje za kraljevo

idejo, v toliko se je stopnjevala tudi kraljeva popularnost.

Zato je pa tudi čisto logična posledica tega razvoja, ako danes slišimo vsepovsod ljudski glas: Nazaj k 6. januarju! Ta glas pa je predvsem izraz vsesplošnega spoznanja, da je edini izhod iz današnje ekonomske in socialno tako kritične in nevarne situacije — združenje vseh duhovnih in materialnih sil naroda v složno, vzajemno in solidarno delo na podlagi zasnove kraljevega šestojanuarskega akta.

To je, kakor rečeno, danes vsesplošno spoznanje našega ljudstva; iz tega spoznanja se pa tudi poraja njegova živa želja, naj bi se s tem delom nemudoma in na vsej črti započelo in odstranilo vse, kar bi moglo to delo ovirati. Takšno je danes razpoloženje ljudstva. In pri tem razpoloženju ne more biti nobenega dvoma, da bo pokret borcev, ki je nestranski in ki mu je cilj, mobilizirati in povezati duhovne nacionalne sile, zajel vse ljudske plasti. Sporedno s tem pokretom gre pokret gospodarstvenikov za ciljem: mobilizirati in povezati materialne nacionalne sile. Dva elementa torej, ki imata v sebi pogoje, da ustvarita iz naroda pozitiven in produktiven kolektiv. To je moč

ideje in osebnosti našega kralja, — moč, ki je danes v polnem razmahu.

Najbolj zanimivo in značilno pri obeh pokrelih je to, da je eden ko drugi povsem nestranskarskega odnosa nadstrankarskega značaja. Saj za partizanstvo v današnjih prilikah med ljudstvom nikjer ni opaziti ne potrebe ne interesa. Šestojanuarski akt, ki je pospravil s strankami, naj bi vzdržal to stanje vsaj trideset let, skozi eno celo generacijo, da bi medtem politično dozorela mlada generacija z novo ideologijo in novimi cilji.

Ako hoče kaka politična stranka danes res kaptivirati narod, potem sme v svojem štabu imeti samo može s politično, oziroma strankarsko nekompromitirano preteklostjo, in mora absolutno zavreči vse metode nekdanjih strankarskih režimov, kakor so to bile: nasilje, barantanja s patriotizmom, identificiranje sebe z državo in proglašanje vsakogar, ki ni pristaš, za protidržavnega, skratka: z vsemi tistimi metodami, ki se jih naš narod še danes spominja samo z gnusom in grozo.

Deviza današnjega časa je in mora biti: prelom z vso žalostno preteklostjo in razgled v lepšo bodočnost!

Aemonus.

rodu neki nacionalni preporod, s katerim bi se uničile ali vsaj oslabilе vse tiste egoistične in internacionalne sile, ki narodu škodujejo.

Ko pa v nekaterih stanovitih in pokrajinah posoda potrpežljivosti že prekipeva in bi zgolj nacionalni ali duševni preporod tu ali tam prišel prepozno, ali pa bi bil preslab, da reši gladujoče, kličejo drugi nujno po prej omenjeni novi ureditvi države, poudarjajoč, da parlamentarno zastopstvo ni pokazalo pravega razumevanja za potrebe vseh slojev in stanov naroda, tem manj, ker zadnji kmečki zakon ni prinesel tiste pomoči, ki so jo od tega zakona pričakovali.

Zato se iz ljudskih množic čedalje glasneje pojavlja klic po odpravi dosedanjega načina parlamentarizma in po močni roki, ki naj bi avtoritativno in po primernem planu, kakor v sosednih državah, napravila red tudi pri nas in pripeljala narod zopet na pot boljšega gospodarskega razvoja.

Da so glasniki te zamisli pod vplivom razvoja v Italiji in v Nemčiji, je jasno; tudi papeževa enciklika vabi in kliče!

Bilo bi pa pogubno in nepravilno, če bi mi hoteli posnemati vse to, kar se dogaja v Italiji ali v Nemčiji; če bi mislili, da so načini, kakor jih ustvarja Mussolini ali Hitler ali Lenin, pravilni tudi za našo državo.

Posebno pogubno bi bilo pri nas izenačenje po neki gospodarski šabloni, ko vemo, da je gospodarski razvoj v posameznih banovinah ne

samo iz zgodovinskih in geografskih razlogov, ampak tudi iz razlogov človeškega izobličanja povsem drugačen in drugim nasproten.

Znano je, da so danes skoraj vse evropske države zašle v težke homatije, da kliče ljudstvo povsod po rešitelju, po junaku, ki se ne ustraši človeške zavisti in hudobe, skrite v razne fraze in zastave, ki se ne ustraši groženj temnih sil in ki kot nesebičnež čistih rok ne podleže vabilu zlata in korupcije.

Tudi v naši državi se vedno bolj in bolj ponavlja advenstski klic »Vi oblaki ga rosíte, ali zemlja naj ga dá«!

No, baš v tem oziru pa je naša država obdarovana z možem, ki upravičeno more vsak čas uvesti boljši način avtoritativne države, ker je že s svojim manifestom 6. januarja 1929 dokazal svojo idealno odločnost in čisto voljo na ustvarjenje boljših razmer.

Avtoriteto torej imamo in ni je nam treba iskati.

Spričo tega pa je klic po stanovski ureditvi države, v kolikor hoče zboljšati sedanji že preživeli parlamentarni in nedemokratski način, tem bolj upravičen, ker je vsekakor izvedljiv.

O načinu, po katerem bi se dala v naši državi izvesti taka sprememba, ki bi pod vodstvom našega kralja bila zmožna spremeniti sedanji način parlamentarizma v bolj priporočljivo sodelovanje naroda, pa spregovorimo prihodnjič.

popolnjevanja strokovne izobrazbe roko-delskega naraščaja.

G. Oset je v nadaljnjih izvajanjih naglašal nujno potrebo državne obrtne šole v Mariboru. Da bi tak zavod imel v Mariboru eksistenčno možnost, o tem ne more biti dvoma, kakor je tudi jasno, da bi za Maribor že iz nacionalnih razlogov bil važnejši kot pa v Ljubljani. Kakor je znano, je g. župan osebno storil že več korakov za realizacijo tega načrta, pa bi morda to akcijo znatno pospešilo, ako bi mestna občina sklenila staviti za obrtno šolo na razpolago gotove objekte, ponudila tudi primerno parcelo za zgradbo te šole in izdelala na lastne stroške gradbeni načrt. Tedaj bi se gotovo tudi banska uprava izjavila za svojo pomoč in bi se ministrstvo trgovine in industrije gotovo laže odločilo za ugodno rešitev zadevne prošnje.

Govornik je zatem prešel na mariborsko

poslovalnico obrtno-pospeševalnega zavoda,

za katerega je v mestnem proračunu predviden znesek 20.000 Din, ki je torej proti lanskim postavkam reducirana za 30.000 Din. Govornik je podal pri tem kratek pregled dosedanje akcije za obrtno pospeševanje, ki je po večletnih pripravah dozorela tako daleč, da je ZTOI končno ustanovila poseben zavod za pospeševanje obrta, ki naj bi ga poleg prejšnjih oblasti, s stalnimi letnimi prispevki podprla tudi samoupravna mesta Celje, Ljubljana, Maribor in Ptuj. Takrat je mariborska občina določila letni prispevek 50.000 Din za obrtno-pospeševalni zavod, ki se ustanovi v Mariboru, in je ZTOI po dolgotrajnih pogajanjih pristala na to, da se vodstvo obrtno-pospeševalnega dela na ozemlju bivše mariborske oblasti poveri posebnim mariborskim poslovalnicam.

Tega uspeha smo bili vsi veseli in smo upali, da bomo iz dovoljenih prispevkov mogli v nekaj letih ustvariti finančno podlago za samostojen zavod v Mariboru, ki bi postal važno središče vsega našega gospodarskega udejstvovanja in napredka.

Žalibog je poslovalnica takoj v svojih početkih zadela na velike ovire, ker sta tako občina kakor zbornica svoje prvotne sklepe, na katerih je bila ta poslovalnica zgrajena, pozneje neugodno spremenili. Radi tega je morala poslovalnica svoj delovni program močno omejiti in opustiti n. pr. ustanovitev poklicne poslovalnice, strokovne čitalnice in knjižnice, katere ustanove so bile prvotno načrtane kot najnujnejše točke. Kljub vsem težočam pa poslovalnica vendarle živahno deluje in je samo v lanskem letu poleg številnih poučnih predavanj priredila 15 večjih učnih tečajev s 574 udeleženci, kar dokazuje, da je za to ustanovo izdani denar plodonosen.

Pri tej točki opozarja govornik tudi na staro zahtevo obrtništvu po ustanovitvi vaješkega doma in prosi g. župana, da se za to ustanovo zanima, da zadevo po možnosti pospeši. Sigurno bo tak zavod podprla tudi banska uprava, ki je že lansko leto pripomogla do otvoritve vaješkega doma v Ljubljani.

Slednjič je prešel g. Oset na postavko

tujsko-prometna zveza,

za katero je predvideno v proračunu samo 10.000 Din, kar je na vsak način premalo. Bila je srečna zamisel ustanoviti v Mariboru tujsko-prometno zvezo, vendar ista brez izdatnejše podpore poklicanih in interesiranih činiteljev ne more zadostno razvijati svojega propagandnega dela. Ker je tujski promet za Maribor življenskega pomena, je potrebno to zvezo krepko podpreti. Svoječasno je bila sklenjena ustanovitev tujsko-prometnega odseka v občinskem svetu. Ta odsek bi moral biti za našo občino eden najvažnejših odsekov, ki bi ob primerni iniciativnosti svojih članov bil lahko neprecenljivega pomena za mestno gospodarstvo. Zato predlaga, da se poleg že obstoječega kopališkega odseka izvoli še poseben tujsko prometni odsek, v katerega kompetenco naj bi spadale vse zadeve, ki so v zvezi z dvigom tujkega prometa.

KULTURNI RAZGLED

Mariborska kulturna kronika

Olga Scheinplugova: Okence.

V lanskem letniku ljubljanskega Gledališkega lista imenuje Ost »Okence« »majhen, ostroumen in duhovit podlistek«. Morda je res. Na vsak način pa bi ne bilo škoda za dramsko literaturo, pa tudi za naše gledališče, če bi bila Scheinplugova napisala to stvar kot podlistek. Avtorica dobro pozna publiko; »Okence« dokazuje, da je ne ceni ravno visoko. Brez dvoma lahko pisana zgodba o komplikacijah, ki nastanejo iz prvega mačka drugače na moč solidnega privatnega docenta. Konča se vse seveda srečno in »par je spet vkup«.

Kovičeva režija je v naprotju z ljubljansko (Sestovo) vzela stvar zgolj z vsele oziroma celo smešne strani. Razen živega lika Nakrstovega drja Plevke in policijskega komisarja g. P. Koviča, so vsi igralci močno nagibali h karikiranju. — Ga. Zakrajškova, kot skrbna, za zakonsko srečo svoje hčerke vneta, tipična gospodinja, ugaja posebno v prvem dejanju s svojo naturalistično igro. — Ga. Barbičeva je čedna hčerka Roža, toda zd se, da se v opereti le bolje obnese. — Mnogo smeha sta zbudila g. J. Kovič kot nerodni in meščasti privatni docent Johaneček ter plahi študent Divšek g. Medvena. — Gromov Tone je običajni oderski tip potepuha. — Omembe vredna je maska g. Furjana kot nosača.

Gledališče je bilo kot običajno le srednje napolnjeno. Gledalci, ki so se hoteli samo smejati, so gotovo prišli na svoj račun.

Jaro Dolar.

Zgodovinsko društvo je v četrtek zvečer v intimnem krogu praznovalo stoletnico rojstva dr. Josipa Vošnjaka z razstavo njegovih večjih del, ki jo je v treh vitrinah študijske čitalnice uredil g. ravnatelj Glaser

ter s predavanjem g. prof. Baša. Dr. Jos. Vošnjak je kot rodoljub-prvak (v nepokvarjenem pomenu besede) v dobi taborov utrjeval narodno zavest in pomagal ustvariti tiste temelje, na katerih so pognali moderni (Cankar, Župančič, Meško), katerih pa on ni več mogel razumeti.

V ponedeljek je v Ljudski univerzi predaval dr. Karl König o Jugoslaviji v očeh tujca. Ogromnemu številu mestoma res umetniških skiptičnih slik in tudi za nas, ki v tej čudoviti zemlji prebivamo, zanimivim izvajanjem, je pozorno sledilo mnogo poslušalcev, posebno mladine, ki vedno bolj in bolj tvori jedro v kadru obiskovalcev teh predavanj.

Svobodino predavanje, ki ga je imel prof. Detela o bistvu in postanku življenja, je imelo tokrat menda res rekorden obisk. V skoro dveh urah nam je predavatelj na (kolikor je za to snov sploh mogoče) poljuden način razložil oziroma nakazal vprašanja, ki morajo vsakogar zanimati. Jaro.

Vedno so bili in bodo častihlepni stremuhi, ki smatrajo politiko zgolj za pot h karijeri, istotako pa tudi fantasti, ki so pripravljeni k najdrznejšim eksperimentom na državnem telesu.

Toda gorje državi, ki je izročena takim eksperimentom!

Zato bi moralo na vходу v politiko biti napisano: Stremuhom in fantastom vstop prepovedan.

Historija

Prizorišče: Neka policija.

Komisar: Vi ste beračili po ulicah!

Aretiranec: Nikakor ne. Moram energično protestirati, gospod komisar! Oprostite.

Komisar: Torej si je stražnik to gladko izmislil?

Aretiranec: Pardon, gospod komisar, tu je treba upoštevati historijat ...

Komisar: Pa saj ste bili vendar opazovani!

Aretiranec: Optična prevara, gospod komisar. Stražniku pač ni bil znan historijat.

Komisar: Kaj pa imate s tem skrivnostnim historijatom?!

Aretiranec: Tu gre za vprašanje, kaj je bilo pred tem, gospod komisar. Pred tem sem namreč pojedel golaš. Nato pa mi je postalo slabo. Nekaj časa sem se opotekal, potlej sem se pa naslonil na zid ...

Komisar: In ste samo tako-le iz previdnosti držali pred-se klobuk, kaj-ne?

Aretiranec: To je bila instinktivna kretanja, gospod komisar.

Komisar: Zaradi te kretnje boste izročeni sodišču.

Aretiranec (razburjeno): Kaj, ali mar izglemam, kakor da bi beračil? Ta je pa dobra! Ker mi je postalo slabo, zato me izročiti sodišču. Na, ta bi bila pa lepa! Mar zato človek fehta okoli že deset let, ne da bi ga bil kdaj zasačil policaj ...

Maribor na potu napredka in procvita

Malo razgleda po proračunski debati v občinskem svetu

Proračunska debata v mariborskem občinskem svetu je bila v splošnem bolj mirna in stvarna, kakor v prejšnjih letih. Splošno se je z zadovoljstvom opazilo, da je g. župan dr. Lipold že v sejah raznih odsekov in posebno v finančnem odseku ter v upravi mestnih podjetij ugladil in poravnal razna nasprotstva s tem, da je podprl vsa gospodarska in kulturna stremeljenja, ki služijo v korist našemu mestu.

Posebno moramo pohvalno omeniti, da je v letošnjem proračunu za socialno skrbstvo predvideno skoro 11 odst. vseh izdatkov. Tudi za zboljšanje cest, ulic in trgov skrbi mestno načelstvo s posebnimi investicijami v zvezi s kaldrminskimi fondom vsako leto bolj in bolj, s tem pa skrbi na najbolj praktičen način na eni strani za brezposelne, ki pridejo tako do dela, na drugi strani pa za olepšavo mesta in s tem za dvig tujkega prometa.

Kakor smo izvedeli, je v načrtu tega leta tudi omiljenje prašne nadloge, ki je tako neprijetno občutna samo vsled večjega prometa in radi slabega nasipnega materiala, ki je mestu na razpolago.

Brez velikih fraz in govoranc delajo razni naši občinski odseki složno z g. županom, ki je informiran o vsaki tudi navidezno manj važni zadevi ter je poleg svojih posebnih županskih dolžnosti zadnja leta opravljal tudi razne agende, ki so spadale v kompetenco obolega magistratnega ravnatelja.

Izkazalo se je, da je mariborski občinski svet dokaj inicijativen, da pa radi sedanjih gospodarskih in finančnih razmer ne more izvesti toliko in toliko koristnih stvari, za katere so dane priprave, ker noče itak dovolj izčrpanemu meščanstvu nalagati še večjih bremen. V tem pogledu bi bilo res priporočati, naj bi posebno okoliške občine, ki pri šolstvu in drugih potrebah souživajo vse prijetnosti, ki jih nudi mesto Maribor svojim meščanom, podprle mesto v njegovih inicijativah, posebno tudi v tujsko-prometnem oziru.

Kako velikopotezen je Maribor, dokazuje zlasti dve ustvaritvi in pridobitvi mesta, to je kopališče na Mariborskem otoku in grad.

Ko je neki občinski odbornik stavil predlog, da bi se izposlovala

označba mesta Maribora kot letoviško mesto, je g. župan izjavil, da se je zadevno že informiral ter da te zadeve ne bo izpustil iz vidika.

Mestna podjetja pridejo to leto končnoveljavno pod posebno upravo, ki jih ne bo vodila birokratično, ampak po trgovskih načelih.

Tudi tukaj vidimo dobro voljo in veselje do dela, čeprav bodo n. pr. pri plinarni z zastarelimi stroji in zastarelim sistemom velike težkoče. Javnost vsekakor ne sme iti mimo takih resnih prizadevanj mestne uprave brez priznanja.

Na plenarni proračunski seji mariborskega občinskega sveta je obč. svetnik g. Andrej Oset kot podpredsednik predstavništva gospodarskih organizacij zavzel stališče napram posameznim proračunskim postavkam in je pozdravil predvsem zvišanje subvencij za

strokovne nadaljevalne šole.

To zvišanje je potrebno, ker je državna podpora že pred leti popolnoma izostala in se tudi podpora iz banovinskih in zborniških sredstev od leta do leta zmanjšuje. Ker se je v tem šolskem letu razširil šolski okoliš tudi na sosedne občine, je potrebno, da se tudi one pritegnejo k vzdrževanju strokovnih šol. Zdaj je tudi splošna obrtno-nadaljevalna šola razširjena na tri razrednice. S tem je ustvarjena možnost iz-

Južno Kalifornijo je te dni opustošil strahovit orkan, ki je zahteval tudi številne človeške žrtve.

Senzacija v dvorani št. 15

Kako so zmagali rečniki

V mariborski justični palači na dan sv. Priske 18. januarja 1934, ko sem kot novo-angažirani poročevalec »Razgleda« tam stikal okoli, kje bi bilo kaj zanimivega, mi je pred sobo štev. 15 kar zastala noga. To je namreč dvorana, kjer se meri čast na vatle in plačuje v dinarjih, — ne toliko radi časti, katere je v Mariboru dovolj, ampak bolj iz borbenosti, ker je človeštvo danes borbeno. In kaj sem opazil tu? Odlična družba gospodov se je zbirala pred to dvorano. Halo, senzacija! sem si dejal, zostril oči, napel ušesa in potegnil svinčnik.

Na prvi pogled sem videl, da je eno odvetniško mesto v sobi že zasedeno in da sedi pred prestolom sodnika mlada gospodična... Pred sobo se je vedno bolj zglašala res prav elitna družba okrajnih glavarjev in drugih uradnih dostojanstvenikov, pridobitnikov, bankirjev in advokatov in ni trajalo dolgo, pa so vsi ti gospodje zagrnili desno stran dvorane.

Če ne bi vedel, da stojijo pred sodnikom na desni strani obtoženci, na levi pa pravičniki, bi bil mislil, da je prišel sodni dan za gospodično na levi strani! — Jok! — Gospodje na desni so morali najprej razgaltati svoje generalije, kje jih je mati rodila, koliko jim je Bog podaril otrok, če so že kdaj padli v zanke zakonov itd. Pa so bili tudi v tem oziru sami brezmadežni odličniki brez javnih grehov, tajni pa na sodnji ne štejejo!

Celo nekega uglednega senatorja je hotela gospodična na levi, ki je prav nedolžno gledala v svet, citirati v Maribor, na desno stran sobe 15.

Če bi mi ne bil moj tovariš poročevalec, ki je to historijo že v celoti poznal, v naglici marsikaj pošepetal na uho iz prejšnjih aktov, bi vsega tega, kar se je tu odigravalo, res ne razumel. Tako pa sem zvedel, da se je med to gospodično in nekim gospodom, ki sliši na lepo ime Brajko, nekaj odigralo in da je, po mnenju gospodične, njena obleka pri tem tako trpela, da za škodo niti 1 jur in pol ni zadostoval. Pri razpravi pa smo se zvedeli, da je (po trditvi tega gospoda seveda in za resničnost ne prevzamem garancije) gospodična bila pripravljena sprejeti celo 20 ali koliko lepih jurjev za čast, če ne pa je zagrozila, da se bo obrnila na gospoda državnega pravdnika.

Dvajset jurjev je dandanes lep kaptalček, in gospodin Brajko se je rajši zapal roki pravice, ki je slepa in ima v rokah vago za žafran! To zaupanje pa se mu ni izplačalo in se mu ni! Mariborska pravica je sicer izrekla sodbo, da so štirje meseci — rjčeta pogojno, če se fant ne poboljša, dovolj za razne radovednosti — zagrebački stol sedmorice pa je bil bolj radodaren in je kar poskočil na eno celo leto.

In zdaj šele so stopili na oder nadaljnega razvoja tisti gospodje, ki so se 18. t. m. strnili pred sodiščem na desni strani v eno enotno fronto, v kateri so bili nastopili že prej, s tem, da so, hoteč pomagati Brajku iz nevarnosti črne temnice, za milostno prošnjo potrdili, da Brajko sploh in specialno ni noben tak grešnik, ampak prav spodoben in priden meščan in državljani, da pa nasprotno — — — tu pa je bil zapisan neki srbski izraz — (priporočilo je bilo za Beograd sestavljeno v srbsčini, kakor se spodobi) — torej izraz, pravim, ki je pomenil tisti kavelj, na katerega je končno obesil sodnik vse te obdolžene!

Za »nevaljanko« se je šlo, pa se mi je zdelo, da so še druge stvari bile za gospodično tožilko bolj žaljive, ki pa niso bile

zapisane v njeni obtožbi. Ker pa so bili med obtoženci tudi odvetniki, je prec nastala neka borba, ker so ti na desni trdili, da je izraz »nevaljanka« treba vzeti v zvezi z raznimi dejanskimi navedbami, in da to v srbsčini ni tako hud izraz, kakor je takih v slovenščini več — zastopnik gospodične pa je vrgel na tehtnico pravice razne rečnike, kjer je stalo črno na belem, da je »nevaljanka« — »ničvrednica« in da se kaj takega po božjih in človeških postavah dokazati ne dá!

In res so končno zmagali ti rečniki! I kajpak, saj so bili tudi težji, medtem ko je bila na drugi strani skodelica — napolnjena samo z »dobro vero« s pomanjkanjem žalilnega namena in žalilne zavesti ter z raznimi predlogi, ki pa so bili očitno lažji kot rečniki.

Če bi bili obtoženci vsaj raztrgano obleko vrgli na svojo skodelico! — pa je menda izginila in ni mogla služiti kot »korpus, da liegt sie!«

Ta akt pa je stal vse te gospode reci in piši 320 dinarjev »pogojno«, nekatere starejše možakarje pa celo 400 dinarjev, seveda malo več po letih pač in po jezikovnem znanju. Zakaj pa ne gredo prej gledat v rečnik, preden kaj podpišejo!!

Pa pravijo, da nimamo v Mariboru varijetev in da pust še ni prišel in da odvetniki nimajo zaslužka! Nečesa pa res nisem opazil med obsojenci: Kesanja! Spix.

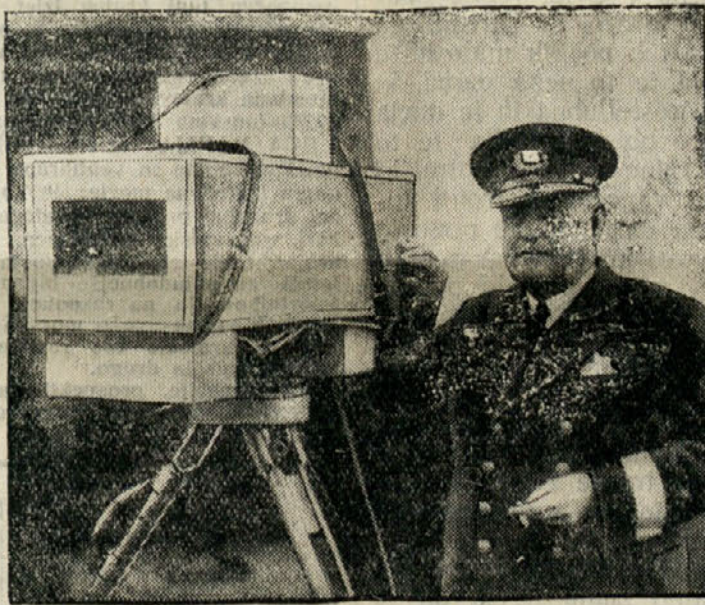
Grajski kino v Mariboru

Do vključno torka 23. januarja 1934
krasna madžarska simfonija ljubezni

MARIJA

Večfilm, ciganska glasba, sijajni
cerkveni posnetki in krasno petje

V pripravi: **Kraljica ljubezni** (Susane Lenou)
Greta Garbo

To je novost na ameriških prekoceanskih parnikih:

foto-kamera, s katero je mogoče v nevarnih situacijah, kadar gosta megla zagrinja morje, fotografirati na daljave. Na 60 km daleč je vidna na ploščah vsaka čer ali ledena gora ali pa naproti prihajajoča ladja.

SPORTNI RAZGLED

Iz naše sportne kronike

Najnovejši dogodek letošnje nadvse pestre zimske sezone je bila brezdvomno nedeljska prireditev hokeja na ledu. Bil je zares užitek, kako so vitki drsalci rezali gladino in se podili za gumijasto ploščo. Navdušenja tudi ni kalilo dejstvo, da so odnesli Gradčani s 5:0 razmeroma visoko zmago nad simpatičnim moštvom »Ilirije«. Ljudi je bilo okoli 1500, pa je bil tako poleg moralnega uspeha tudi gnotni kaj razveseljiv.

Istočasno so bile v okrilju ponosne Uršlje gore znamenite smučarske borbe. Predvsem napet je bil tek z Uršlje gore. Saj tudi ni tako enostavno, spustiti se v divjem smuku preko znanih strmin zapadnih obronkov. Zmagovalec je ostal Zdravko Štangl, ki je prevozil progo z Uršlje gore v Guštanj v

pičlih 42 minutah. Drugi je bil Lettner Egon in tretji Stropnik Ervin.

Popoldne se je znašla smučarska armada v prijaznih Prevaljah, kjer je bila svečano otvorjena nova skakalnica. Najdaljši skok dneva — 15 metrov je izvedel nadarjeni Boris Škapin, ki si je tudi osvojil juniorsko prvenstvo, dočim je pri seniorjih zmagal domačin Šavorič.

V nedeljo, 21. t. m. pripravljala pa zopet naš agilni »podsavez« pod vodstvom svojega zasluženega predsednika Parme prvi »skijöring« v Jugoslaviji. Tudi ta prireditev, ki bo na tezenskem dirkališču zbrala poleg naših najboljših smučarjev tudi motocikliste in jahače, obeta novo senzacijo v belem sportu.

Mariborske prireditve:

Narodno gledališče: Sobota 20. januarja opereta »Grofica Marica«, gostovanje Marice Lubejeve. — V nedeljo 21. jan. popoldne opereta »Mala Floramye«, zvečer »Scampolo«.

Grajski kino: »Marija«, simfonija ljubavi.

Kino Union: Pat & Patachon v filmu »On, ona in Hamlet«.

V ponedeljek 22. januarja ob 20. uri koncert pevskega zbora Glasbene Matice v

veliki kazinski dvorani, v okviru proslave 25 letnice društvenega obstoja in v spomin skladatelja Oskaria Deva, ustanovitelja društva in prvega zborovega dirigenta. Na sporedu koncerta so same Devove skladbe.

Kupite si potrebno **zimsko obleko** pravočasno. **ZIMSKI PLAŠČI** v najfinjši izdelavi. **TRENCHCOATI** brezkonkurenčne cene. **OBLEKE** od Din 250,- naprej. **HUBERTUSI** Din 250,-. **KRATKE SUKNJE** s krznenim ovratnikom, dobre, Din 350,-. **MORNARSKI PLAŠČI** od Din 150,- naprej pri

FRANCU CVERLINU

Maribor, Gosposka ulica 32

Humor.

»Tatek, ti pa ne veš vsega!«
»Kako da ne?«
»No, pa povej, če veš, kdaj je umrlo Mrtvo morje?«

Prijazni stari gospod vpraša mali deklici:

»Kaj-ne, da ste vidve dvojčici?«
»Ne,« odgovorita deklci.
»Koliko si ti stara?«
»Sedem let.«
»In ti?«
»Tudi sedem let.«
»No, potem sta vendar dvojčici!«
»Ne, midve sva samo ostanek trojčkov.«

Ali ste že zavarovali

sebe in svoje sorodnike (starše itd.) za primer smrti ali doživetja?
DOTO ali sredstva za gospodarsko osamosvojitve svojih otrok?
KOLO proti tatvin!

»**DRAVA**« gospodarska zavarovalnica
v Mariboru, Kralja Petra trg št. 6

Izvršuje vsa navedena zavarovanja pod zelo ugodnimi pogoji. Zato se ne zavarujte, preden se niste pri »Dravi« točno informirali o zavarovalnih pogojih. — Sprejemajo se zastopniki v vseh občinah.

Vicente Blasco Ibanez:

Poljub deklina

Zgodba iz svetovne vojne.

Ko so se začetkom septembra 1914. prve čete nemških armad blizale Parizu, je bilo ponoči mesto iz strahu pred obiski sovražnih letal zagrnjeno v temo. Gostilne in kavarne so se zapirale že po solnčnem zahodu, vendar je vso noč po bulvarjih bilo živahno vrvenje, zlasti od množic beguncev iz severnih krajev, ki so pred prodirajočim sovražnikom iskali zavetja v prestolnici. Ti ubogi ljudje, ki so na pol mrtvi od poti, vročine in drugih naporov, prihajali v mesto, pa večinoma niso vedeli, kam bi se ponoči obrnili in so kar polegali po trotoarjih.

Ena ura po polnoči. Iščem, kje bi našel še kakšen prostorček na kaki klopi. Nad strehami švigajo prameni žarometov, ki od časa do časa kakor bliski razsvetljujejo globoko temo nočnega neba. S svojega sedeža opazujem množico brezdomcev, ki kakor duhovi tavajo skozi temo. Naenkrat začutim skoz lahko, poletno obleko dotik in toploto tujega telesa. Ozrem se na žensko, ki sedi poleg mene. Je to počestna deklina, to vidim na prvi pogled. V porednem obrazu premetena očesca, cenen klobuček, šibko telo v preprosti, tenki obleki; na nogah ima visokopetne zaprašene šolne.

Jaz se ne zmenim zanjo, in ona se razgovarja s staro gospo, ki je vsa obupana, ker je sovražnik že

pred vrati Pariza. Deklina pa pravi energično: »Ne, madame, Prusi ne bodo prišli v Pariz, kakor gotovo je meni ime Arlette. Če bi pa le prišli, bom prvemu, ki se bo pokazal, vrgla lepo reč v glavo!«

Dva stara človeka se počasi premičeta po cesti. Mož in žena. Vsak hip se ustavljata in lovita sapo. Žena je temno oblečena, na glavi ima od moljev razjeden klobuk, in nosi kovčeg, ki ga zmeraj predeva iz roke v roko, tako je zanjo težak. Kljub svoji onemoglosti pa je polna brige za soproga in mu izkuša pomagati. Od težke prtljage sta že oba popolnoma izčrpana in omahujeta sem in tja kakor dve mravlji, ki vlačita zrno, ki je večje od njiju.

Zopet je zdrknil kovčeg starčku iz rok, in on se zgredil na tla z besedami: »Ne morem več... hočem umreti...« Pri tem javka, ko majhno dete. »Pogum, Filip, pogum,« ga bodri ženica, »saj sva že kmalu na cilju, samo še malo zdrži.« Pri tem se ozira naokoli, kje bi koga našla, ki bi ji odvzel kovčeg in pomagal starčku na noge.

Deklina Arlette je, ki nas energično pozove, da se umaknemo s klopi in damo prostora starima, da se malo usedeta.

Starka pripoveduje: Dva neskončna dneva sta se vozila po železnici, na begu sta vzela vse s seboj, kar sta le mogla nesti. Od včeraj opoldne še nista nič jedla. A vse to bi se še dalo zdržati, samo ta strašna trud-

nost. Ob desetih ponoči sta dospela v Pariz in zdaj blodita že tri ure okoli.

»Saj imava sorodnike v Parizu,« nadaljuje stara gospa. Naenkrat pa se ji ustavi beseda, opazila je, da je njen soprogo omedlel. Arlette jo vpraša: »Kje pa stanujeta vaši sorodniki?« — »Na trgu Bastille,« odgovori starka.

Skozi množico gre sočutno mrmanje. Saj to je strašno daleč, do tja ne bosta nikoli prišla in nobene praznega voza ni videti, samo prepolni avtomobili švigajo mimo.

Neprestano izkuša Arlette z mahajočimi rokami in glasnimi klici ustaviti kak voz. Naenkrat pa skoči na sredo ceste. Ropotaje in puhaje prihaja v polnem diru velikanski, prazen vojaški avtomobil. Vojak za volanom ostro zaokrene voz, da ne bi povozil ženske, ki stoji nepremično sredi ceste. Toda Arlette teče naravnost proti vozu. Iz množice se začujejo prestrašeni kriki. Z vso silo pritegne šofer zavore. Ogromni voz se ustavi, je pa žensko trdo oplazil. V svoji jezi obsiplje šofer dozdevno samomorilko s psovskami in kletvicami. Toda deklina se naredi, kakor da nič ne sliši, in mu zapovedujoče zakliče: »Ti boš ta dva stara človeka, ki sedita tamle na klopi, vzel s seboj. Hočeta na trg Bastille.«

Vojak jo debelo gleda. Nato se prične krohotati. Zelo se mu mudi, mora takoj v vojašnico, zato zavpije na deklino, naj gre k vragu, sicer bo

pognal avto čeznjo. Toda deklina se ne gane z mesta in se pripravljala, da se bo vrgla na tla. Šofer preklinja divje in se obrača na množico, ki vse to gleda. To vendar ne more biti resno, kar ta deklina počenja. Kaznovan bo... služba... oficirji.

A že je Arlette skočila v avto, sklone k njemu obraz in pravi: »Jaz te bom odškodovala. Če vzameš ta dva stara ubožca seboj, ti dam poljub in obiskati me tudi smeš.« Pri tem mu nekaj pošepeta v uho.

Mož za volanom se reži v zadregi, pogleda jo pa v obraz, da bi se prepričal, če se bo izplačalo. Slaščica ta deklina baš ni, toda navsezadnje... Gledalci se smejejo in ploskajo, Arlette pa porabi trenutek in spravi oba stara z vso prtljago v voz.

Šofer požene motor.

»Srčna hvala, milostiva,« šepeta starka. Tudi stari mož jeclja nekaj v zahvalo.

Toda »milostiva« ne posluša, ampak hiti na umazana, zaoljena vojakova lica pritiskati poljub za poljubom. »Tu imaš, tu... vzemi... in ne pozabi mojega naslova.«

Avto drvi po bulvarju, množice se zopet razgibajo, Arlette pa se vrača nazaj k svoji klopi — in šepa prav hudo...

Želja me obide, da bi to vrlo, pogumno dekle objel. Toda bojim se, da bi ona utegnila to napačno razumeti...

Spomini na svetovno vojno

Triki in zvijače vohunov

Med svetovno vojno so nekega dne francoske poštne nadzorne oblasti prišle do zanimive ugotovitve. V svoje največje presenečenje so namreč odkrile, da ničesar več ne odkrijejo: nobenega z nevidnim črnilom pisanega pisma, nobenega šifriranega sporočila niso več izsledile njihove kemične agencije in razvijalci. Naravno, da je bilo zelo sumljivo, da niso našli nič več sumljivega, kajti misliti si, da so v Franciji nahajajoči se nemški vohuni kar naenkrat križemrok obsedeli, to je bilo vse prej ko verjetno.

Pariška centralna oblast je bila o tem obveščena, in monsieur Priclet, vodja S. C. R., protivohunškega urada, je takoj odredil obširna poizvedovanja. Ugotovili so, da so res bile odposlane zelo važne vesti iz Francije. Na kakšen način pa se je to zgodilo, je bila in ostala uganka. Jasno je bilo, da so nemški agentje iznašli novo zvijačo, ki so jo s pridom uporabljali. Kako jo izslediti?

Takoj so močno poostriili obmejno kontrolo, ki so jo zlasti v pristaniščih strogo izvajali. Vsako prispele nevtralnno ladjo so kolikor le mogoče natančno preiskali, posadka pa ni smela nobena s palube. Straže ob obalah, katerih naloga je bila izsleditev vohunov, ki bi jih mogoče izkrcala kaka nemška podmornica, so ojačili in mrzlično so delovale noč in dan. Pri osumljencih so izvršili hišne preiskave, toda vse prizadevanja so ostala brezuspešna. Vrzal je ostala.

V drugi pisarni francoskega generalnega štaba so imeli zaskrbljene obraze. Končno po več tednov trajajočem iskanju, je nekemu agentu protivohunškega urada uspelo izslediti v Lorientu to tajno. Pri neki osumljeni osebi, za katero je dobil nalogo, naj jo dobro opazuje, mu je padla v oči njena neverjetna ljubezen do glasbe. Ta oseba je dobila vsak teden iz inozemstva note — to je vzbudilo agentov sum, — in med temi notami je bil redno tudi komad »Myosotis d'Alsace« (Alzaška spominčica). Še bolj čudno pa je bilo to, kar so odkrili po tritedenskem opazovanju, namreč, da je naslovna stran te kompozicije ostala ista, tekst te kompozicije pa se je menjaval tedensko. Izvedenec za

tajno pisavo, sam izboren glasbenik, kateremu so predložili ta kamelion podobni glasbeni komad, se je vsedel za klavir in takoj spoznal, da ta kakofonski proizvod ne more predstavljati še tako ekscentrične moderne glasbe.

To je bila šifrirna pisava, pri kateri so posamezne note in skupine not predstavljale posamezna mesta črk v alfabetu. Ključ k tej pisavi so kmalu našli. Kompozicija »Myosotis d'Alsace« ni vsebovala nič drugega kot navodila »Nemškega tajnega urada« svojim agentom v Franciji. Ako ne bi bili Nemci napravili napake, da so tej menjajoči se navidezni skladbi dali vedno isti naslov, bi bilo odkritje te pretkane zvijače neprimerno bolj otežkočeno.

Sicer pa so šifre z notami uporabljali za časa Napoleona že angleški vohuni. Z nadziranjem vseh oseb, katerim je bila ta pesem poslana in ki so torej morale biti nemški agentje, se je francoskemu tajnemu uradu končno posrečilo priti tudi na zvijačo, ki je omogočala neovirano pošiljanje važnih vesti iz Francije.

Če je bil v vojnih časih kdo sumljiv, potem je na njem lahko bilo sumljivo vse, tudi samonasebi navadno dejstvo, da je izvažal jajca. Ko je torej prispela v francoski protivohunski urad vest nekega agenta iz Lausanna, da pošilja neka sumljiva oseba v Švici velike količine jajc v Francijo, so sklenili, da si prejemnika teh pošilk malo bližje ogledajo. Bila je to neka dama, ki je bila zelo gostoljubna in je imela vedno mnogo obiskov. Bila je to nekaka »marraine«, vojna botra, ki je svojim varovancem na fronti pošiljala številna darila in jih pogosto jemala pod svoj krov, kadar so bili na dopustu. To ni vzbujalo posebne pozornosti, in skrivno nadzorstvo, pod katerim je stala, ni moglo izslediti nič obtežilnega. Ampak zakaj za vruga, so se vpraševali, dobiva ta ženska baš iz Švice vsak teden nenavadne množine jajc, posebno ko ne trguje z njimi?

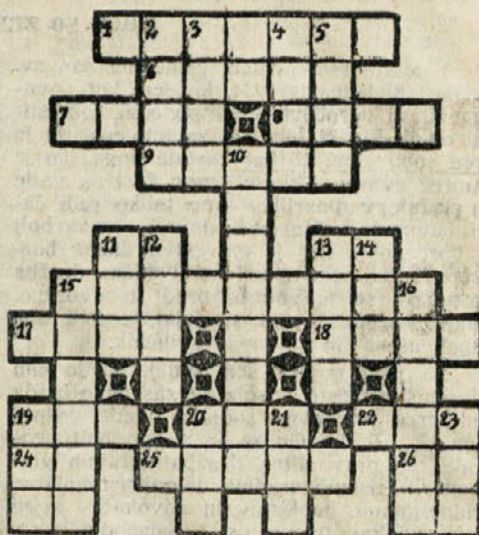
Pošiljke jajc so z vso natančnostjo prekontrolirali. Vsako jajce so si dobro ogledali, toda ugotoviti so mogli samo znani izrek, da je tudi tukaj jajce popolnoma podobno jajcu. Za vsak primer pa so pošiljko z jajci poslali še v laborato-

rijo, in glej, tu ji je čakalo veliko presenečenje. S kemično preiskavo vseh jajc so namreč ugotovili, da sta med približno sto jajci dve, ki imata na lupini z nevidnim črnilom napisana poročila, nanašajoča se na vojaške operacije. Ker je bila natančno odmerljiva velikost tistih jajec, na katerih so bila napisana poročila, med odpošiljateljem in prejemnikom že vnaprej dogovorjena, slednjemu ni bilo posebno težko izbrati izmed stotine jajec, tista, ki so prišla zanj v poštev.

Čeprav ni bilo nobenega dvoma več, da je ta ženska nevarna vohunka, je vendar niso prej aretirali, dokler niso izvedeli, na kakšen način pošilja ona svoja poročila sovražniku. Poročila je oddajala s posredovanjem nekega cunjarja, kateremu je nekega dne prinesla zarjavele škarje za navijanje las. V tem trenutku sta jo aretirala dva tajna agenta, ki sta noč in dan nadzirala vsak njen korak. Na škarjah so našli, potem ko so odstranili umetno napravljeno rjo, z neko kislino vjedkano poročilo, ki se je glasilo: »100e division à Nancy, 70 avions à Buc, Dubail à Etain.« Njo, kakor tudi njenega pajdaša, so ustrelili.

(Dalje prihodnjič.)

Križaljka

Vodoravno: 1. slovenski tednik. 6. nategnjen. 7. drag kamen. 8. padavina. 9. šema. 11. egiptovski bog solnca. 13. francoski člen. 15. roparska žival. 17. gozdna rastlina. 18. večji hrib. 19. začimba. 20. svetopisemska oseba. 22. mesto na Finskem. 24. reka v Sibiriji. 25. visoka stavba. 26. števniki.

Navpično: 2. vzhodnoindijska država. 3. lepa. 4. sijaj. 5. vulkan v Evropi. 10. mesto v Jugoslaviji. 11. suženj. 12. svetopisemska oseba. 13. zveza. 14. bratec (srbo-hrv.). 15. slika. 16. pripadnik afriškega plemena. 19. vrsta ribe. 20. grška črka. 21. veznik. 23. osebni zaimke.

Rešitev križaljke v šte. 2.

Vodoravno: 1. Razgled. 6. karo. 7. Adam. 9. aroma. 12. ara. 14. lida. 15. pav. 16. zob. 17. odnos. 20. Roma. 22. siratka. Navpično: 1. Ra. 2. ara. 3. Zora. 4. lama. 5. Eda. 6. kavijar. 8. medveda. 10. Orion. 11. oda. 13. maj. 16. zdar. 17. boat. 18. omi. 19. sik.

HUMOR

»Zakaj se pa ta dva lovca pravdata?«
»Zaradi nekega psa, čigav da je. Pravda se vleče že leto dni, stroški so že ogromni.«
»Pa kaj mislite, kdo bo psa dobil?«
»He, pes je že zdavnaj mrtev!«

Avtomobilist (prometnemu redarju, ki ga je ustavil): Pa zakaj me hočete zadržati, saj nisem vozil prehitro!
»Redar: Prav zato! Drugih ne morem prijeti, ker vozijo prehitro.«

»Ali je profesor zapazil, da sem ti jaz pomagal pri nalogi?«
»Mislim, da je zapazil, očka, — ker je dejal, da je nemogoče, da bi bil jaz sam naredil toliko napak.«

DRUŽABNO POTOVANJE V PALESTINO

Jugoslavenski Lloyd priredi v času od 19. februarja do 16. marca t. l. družabno potovanje v Palestino na parniku »KRALJICA MARIJA«. S tem se nudi vsem zainteresiranim najugodnejša prilika, da poromajo poceni v obljubljeno deželo in, ker je predvideno 11-dnevno bivanje v Palestini, jim bo omogočen tudi kratek izlet v Egipt. Na sporedu tega potovanja je obisk pomembnejših mest, Jordana, Mrtvega morja in vseh zgodovinsko znanih in versko pomembnih krajev. Razen tega bo vožnja na 17.500-tonskem luksuznem parniku »KRALJICA MARIJA« izredno prijetna in udobna. Vse kabine so ventilirane in imajo večnoma izgled na morje; 40 kopalnic, jedilnice, družabni prostori, najelegantneje urejeni bari, zdravniška ambulanca, česalni salon, krojač, radlo-telegrafska postaja itd., vse to jamči za najudobnejše bivanje na krovu. Sportnikom je na razpolago velik plavalni bazen z vedno svežo morsko vodo, na palubi pa krajšajo čas različne igre, kakor krojni tenis in drugo.

Informacije, prospekti in prijave pri PUTNIKU, Maribor, Aleksandrova 35, tel. int. 21-22.

SOLNČNO SOBO

v sredini mesta v mirni legi oddam solidnemu gospodu. Vprašati v upravi »Razgleda« pod »Solnčna soba«.

Mi Vam nudimo

najlepšo konfekcijo:

plašče, obleke, kakor tudi najnovjše blago,

vse po najnižji ceni

Trgovski dom, Maribor
Aleksandrova cesta 25

Najcenejše in najboljše usnje in čevljarske potrebščine dobite v

usnjarni Viktor Kosi

na Kralja Petra trgu 9 v Mariboru

Otroški čevljički

iz rjavega ali črnega usnja, od št. 18 do 25, par Din 23.-, isti z zaponko, kosmato podloženi, par Din 29.-.

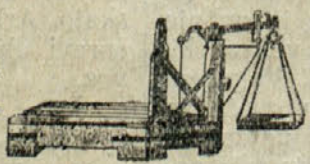
Otroške sandale, par Din 17.-. — Razen tega galanterija in igrače, kakor tudi pletenine iz lastne pletarne po brezkonkurenčnih cenah.

Eksportna hiša LUNA, Maribor, Aleksandrova c. 19

KAROL USSAR

Maribor, Pilnarniška ulica šte. 17

izdeluje različne tehtnice, prevzema vsakovrstna popravila.

Veljtrgovina z železnino

Pinter & Lenard

Maribor

priporoča svojo bo-

gato zalogo smuči,

sank, drsalk i. t. d.

po solidnih cenah

DUNAV

ZAVAROVALNA DELNIŠKA DRUŽBA V ZAGREBU
Podružnica za Slovenijo v Ljubljani

Aleksandrova cesta v lastni palači

Generalna reprezentanca v Mariboru

Aleksandrova cesta 11, I (nad Celjsko posojilnico)

obavlja vse zavarovalne posle